

ἐπιθέτων εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ γωνίας τέσσαρα διπλὰ δουβλόνια τῆς Ἰσπανίας.

Ὁ βασιλεὺς ἐπλησίασεν ὅπως ἀναγνώσῃ ἀνωθεν τῶν ὧμων τοῦ φίλου του. Ὁ βάν Γκράφτ τὸν ἤκουσε βαδίζοντα, καὶ ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν πρὸς αὐτόν. Ὁ Γουλιέλμος, χωρὶς νὰ εἴπῃ τι, χωρὶς νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς μεγάλης ἑδρας, ὅπου τὸν εἶδομεν ἄλλοτε, εἴτα δὲ μὲ ὕψος φυσικώτατον ἠρώτησε τὸν ἔμπορον πῶς εἶχεν.

— Καλὰ, ἀπήντησεν ὁ βάν Γκράφτ χαίρων ἄκρως διὰ τὴν ιδέαν, ἥτις εἶχεν ἐπέλθῃ εἰς τὸ πνεῦμά του.

Καὶ συνωμίλησαν περὶ ἄλλων πραγμάτων.

Εἴτα ὁ Γουλιέλμος προσῆλθον ἐπὶ τοῦ φίλου του τὸ ὄξυ ἐκείνο βλέμμα, τὸ εἰσδύον μέχρι τῶν μυχιαιτάτων τῆς καρδίας.

— Θὰ εἶχες καμμίαν δυσκολίαν νὰ ὑπάγῃς εἰς Γαλλίαν; εἶπεν.

Ὁ βάν Γκράφτ ὠχρίασεν.

— Εἰς Σαίν-Σύρ; ἐξηκολούθησεν ὁ Γουλιέλμος μὲ τὴν ἀσθενῆ καὶ διακεκομμένην φωνήν του.

Ὁ Ὀλλανδοὺς ἐκλονίσθη· νέφος διήλθε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. Οὐδέποτε εἶχε τολμήσει νὰ διατυπώσῃ ἀφ' ἐαυτοῦ τὴν τολμηρὰν ἐκείνην ιδέαν, νὰ ἐπανιδῇ τὴν Ἀντωνιέτταν! Καὶ ἐν τούτοις, ἀφοῦ ὁ Γουλιέλμος ὠμίλησεν, ἀκράτητος ἐπιθυμία, ἀσθεστος διψὰ ἐφλόγισε τὴν ταλαίπωρον καρδίαν του, ὅπως προσκολληθῇ δι' ὑστάτην φορὰν εἰς μίαν ἐσχάτην ἐλπίδα.

— Ἀναχώρησε λοιπὸν ἀμέσως, εἶπεν ὁ Γουλιέλμος· δύνασαι νὰ φθάσῃς εἰς τὰ γαλλικὰ σύνορα μετὰ δύο ἡμέρας. Ἀκολούθησε τὴν ὁδὸν τῶν Παρισίων· θὰ εὕρῃς εἰς αὐτὴν πεζὴν βαδίζουσας, πλανωμένας καὶ ἐπαιτούσας τρεῖς γυναῖκας γερμανίδας, δύνασαι νὰ τὰς πλησιάσῃς ἀφόβως· εἶνε πριγκίπισσαι ἀνωτάτου γένους. Ὁμιλεῖς τὴν γερμανικὴν. Αὐταὶ δὲν γνωρίζουσιν ἄλλην γλῶσσαν· ἔσο ὁ διερμηνεύς των καὶ ὁδήγησέ τας πρὸς τὴν κυρίαν Μαιντενῶν. Πιστεύω ὅτι καὶ πρὸς αὐτὴν θὰ προξενήσῃς μεγάλην εὐχαρίστησιν. Πρῶσφερε πρὸς τὴν μαρκησίαν τοὺς φιλικούς καὶ εὐσεβάστους χαιρετισμούς μου, βεβαιώσου δὲ ὅτι σοὺ ἀναθέτω παραγγεῖλαι, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ μὲ εὐχαριστήσῃς.

Ὁ βάν Γκράφτ δὲν ἦτο φύσει χαρᾶκτῆρος περιέργου καὶ ἐταστικοῦ. Ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ φίλος του ὀμίλει πάντοτε περὶ θετικῶν πραγμάτων διό ἠρκέσθη νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτόν·

— Εἰς ποῖον περίπου μέρος θὰ συναντήσω αὐτὰς τὰς κυρίας;

— Δὲν δύνανται νὰ διανύουν περισσώτερον ἀπὸ τέσσαρας ἢ πέντε λεύγας τὴν ἡμέραν. Χθὲς διήλθον ἐκ Μόνς· θὰ τὰς ἀνεύρῃς πέραν τῆς Βαλενσιέννης.

Ὁ βάν Γκράφτ χωρὶς νὰ προβάλλῃ τὴν ἐλαχίστην παρατήρησιν προσεκάλεσε διὰ τοῦ κώδωνος τοὺς ὑπηρέτας του, ὅπισθεν τῶν ὁποίων προσῆλθεν ὁ Λαγκομπέρζ, ὅστις διερχόμενος διὰ τοῦ θαλάμου ἔνθα

ὑψοῦτο ὁ σωρὸς τῶν πεντακοσίων χιλιάδων λιθρῶν ἀφῆκε κραυγὴν, ἀναγνούς δὲ τὴν ἐπιτεθειμένην ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς χρυσῆς πυραμίδος ἐπιγραφὴν ἐβουθίσθη εἰς μελέτην ἐξ ἐκείνων, ἃς ὁ Σατανᾶς ἐμπνέει εἰς τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐξαρτωμένους.

Ὁ Γουλιέλμος βλέπων τὸν Λαγκομπέρζ ἐρρέμβαζεν ἐπίσης.

Ὁ βάν Γκράφτ διέταξε νὰ ἐτοιμασθῶσι ἵπποι πρὸς ὁδοπορίαν, ἐνδύθη δὲ χωρὶς ποσῶς νὰ δεῖξῃ σπουδὴν οὔτε εἰς τὰ κινήματα, οὔτε εἰς τοὺς λόγους. Εἴτα ἀφοῦ ἐτελείωσεν·

— Εἶμαι ἕτοιμος, εἶπεν.

Οἱ θεράποντες ἀπεμακρύνθησαν εὐσεβάστως. Ὁ Λαγκομπέρζ παρετήρει τὸν χρυσὸν καὶ ἐξηκολούθει νὰ σκέπτηται.

— Μὴ λησμονήσῃς, βάν Γκράφτ, εἶπε βραδέως ὁ Γουλιέλμος, νὰ εἰδοποιήσῃς τὴν κυρίαν Μαιντενῶν ὅτι ἐπιφυλάττω αὐτῇ μετὰ τινος ἡμέρας εὐχάριστον ἔκπληξιν καὶ ὅτι ἔχω προωρισμένον δι' αὐτὴν ἓν φιλικὸν δῶρον.

Ὁ βάν Γκράφτ ἔνευσε καταφατικῶς.

— Λοιπὸν ὑπάγε, φίλε μου, εἶπεν ὁ Γουλιέλμος· τείνων τὴν χεῖρα πρὸς τὸν βάν Γκράφτ, ὅστις διηυθύνετο ἤδη πρὸς τὴν κλίμακα.

Ὁ Λαγκομπέρζ ὡς ν' ἀρυπνίζετο διὰ μιᾶς ἐπλησίασε καὶ ἀφοῦ ἐχαίρετίσε τὸν βασιλέα·

— Δὲν μὲ παραχαμβάνετε κ' ἐμέ, κύριε; εἶπε πρὸς τὸν βάν Γκράφτ.

— Διατί ὄχι; ἀπήντησεν οὗτος.

Ὁ Λαγκομπέρζ ὥρμησε καὶ κατῆλθε διὰ τῆς κλίμακος τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως εὐρεθῇ πρῶτος παρὰ τὴν ἁμαξάν.

Ὁ Γουλιέλμος στραφεὶς παρετήρησεν, ὅτι ὁ χάρτης ὁ ὑπογεγραμμένος παρὰ τοῦ βάν Γκράφτ εἶχε γείνει ἄφαντος ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ σωροῦ τοῦ χρυσίου.

Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ὁ βάν Γκράφτ ἐξεκίνησε καὶ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται δὲν θὰ ἐκπλαγῶσι πλέον βλέποντες αὐτὸν εἰσερχόμενον εἰς Σαίν-Σύρ καὶ συνοδεύοντα τὴν βαρεῖαν ἁμαξάν.

Δὲν ἀνέμεινεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ ἐντευκτήριον. Ἡ κυρία Μαιντενῶν μόλις εἶχεν ἀποτελειῶσαι τὸ γεῦμα, συγγευματίσασα μὲ τὰς νεάνιδας, ἃς ἠθέλησεν οὕτω ν' ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς Ῥοθολίας καὶ τοὺς ἀκάρπους αὐτῶν κόπους. Ὅτε ἡ Νανὼν ἐλθοῦσα ἐψιθύρισε εἰς τὸ οὖς τῆς τὸ ὄνομα τοῦ Ὀλλανδοῦ, τὸ χρῶμα τῆς μορφῆς τῆς μετεβλήθη, χωρὶς δὲ νὰ φανερώσῃ τίποτε πρὸς τὴν Ἀντωνιέτταν, τῆς ὁποίας μόνον ἔθλιψε τὴν χεῖρα, ἀποτείνουσα ἅμα αὐτῇ φιλικὸν μειδίαμα, ἠγέρθη ἀπὸ τῆς τραπεζῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰ δωματίά της.

Ἐπετοὶ συνέχεια.

FORTUNE BOISGOBEY

ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

— Καὶ νομίζεις πῶς αὐτὸ ἀρκεῖ; Νομίζεις ὅτι ἐξομολογούμενος ὅτι ἐφέρθης κακῶς διορθῶνεις τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἐπροξένησας;

— Ὁχι βέβαια. Θέλω νὰ τὸ διορθώσω καὶ θὰ τὸ διορθώσω, μὴν ἀμφιβάλλεις, θεῖέ μου. Πρὸ ὀλίγων ὥρῶν τὸ ἀπεφάσισα καὶ δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ στείλετε νὰ μὲ ζητήσετε, διότι ἐσκόπευα νὰ ἔλθω μόνος μου σήμερον τὸ πρωὶ νὰ σᾶς εἴπω πῶς θὰ διορθωθοῦν τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν τὰ ἔφερα.

— Εἶνε πολὺ ἀργά· ὅσα καὶ ἂν εἴπῃς εἰς τὴν Ἀλίκην ἐκείνη βέβαια δὲν θὰ σὲ ἀκούσῃ.

— Πρέπει νὰ πιστεύσῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἐχῶ τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ εἶνε ὁ συνένοχος καὶ ἴσως ὁ ἐραστής τῆς γυναίκος, ἡ ὁποία ἔλαβε μέρος εἰς τὴν κλοπὴν τοῦ χρηματοκιβωτίου σας.

— Τὴν ἀπόδειξιν! Ποῖαν ἀπόδειξιν;

— Ἀπόδειξιν βεβαίαν. Ἄν θέλετε νὰ μὲ ἀκούσετε θὰ πεισθῇτε. Σᾶς εἰδοποιῶ μόνον ὅτι εἶνε μακρὰ ἱστορία.

— Ὅμιλει. Ἐχῶ ὑπομονήν. Καὶ ἂν θέλῃς νὰ σὲ συγχωρήσω μὴ μοῦ κρύψῃς τίποτε.

— Ὅ· ἀρχίσω ἀπὸ ἑνα πράγμα, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς ἐκπλήξῃ. Πρὸ τῆς κλοπῆς τοῦ κιβωτιδίου τοῦ Βορισῶφ καὶ τῶν πενήντα χιλιάδων φράγκων εἶχε γίνοι ἄλλη ἀπόπειρα, τὴν ὁποίαν ὁ Βινιόρ καὶ ἐγὼ ἐγνωρίζαμεν.

— Καὶ δὲν μὲ εἰδοποιήσατε;

— Ὁ Βινιόρ ἤθελε νὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ, ἀλλ' ἐγὼ ἀντέτεινα. Μίαν τετάρτην βράδυν εἶχαμε δειπνήσει μαζὶ καὶ ἠρχόμεθα σπίτι σας. Εἶδαμεν πῶς εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἐμβήκαμεν; Καὶ τί θορρεῖτε πῶς εἶδαμεν. Τὸ χερί μιᾶς γυναίκος πιεσμένο εἰς τὸν μηχανισμόν τοῦ χρηματοκιβωτίου σας.

— Χερί!.. τί μοῦ λὲς τώρα;

— Ναί, χερί, τὸ ὁποῖον ὁ συνένοχος τῆς γυναικὸς ἔκοψε καὶ τὸ ἔρριψε ἐγὼ εἰς τὸν Σηκουάνα ἔπειτα. Τὸ εὗρήκα, τὸ ἐπῆγαν εἰς τὴν Μόργην καὶ ἐκεῖ τὸ ἐκλεψαν πάλιν.

— Πῶς, ἐκείνη ἡ ἱστορία· ποῦ ἔγραψαν ἡ ἐφημερίδες...

— Ἦτον ἡ ἀπόπειρα διαρρήξεως τοῦ χρηματοκιβωτίου σας. Ἐγὼ καὶ ὁ Βινιόρ ἐμπορούσαμεν νὰ δώσωμεν λεπτομερείας τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς.

— Καὶ δὲν τὸ ἐκάματε; αὐτὸ εἶνε τρομερόν.

— Εἶχ' ἀποφασίσει νὰ εὕρῃ μόνος μου τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία εἶχε κόψῃ τὸ χερί της.

— Σὲ ἔξυρῳ! Πῶς ὅμως ὁ Βινιόρ ἐσυμφώνησε εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα; Τὸ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ ΟΛΟΣΕΛΙΔΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΤΕΧΝΗΣ

καθ' ἑκόν του ἦτο νὰ ἰμὲ εἰδοποιήσῃ καὶ εἶνε ἀσυγχώρητος, διότι ἐσιώπησε.

— Ἐγὼ τὸν ἐβίασα.

— Ὡραῖον δικαιολόγημα. Ἦτο ὑπάλ-
ληλός μου καὶ μὲ ἠπάτησε. Δὲν θὰ τὸν
συγχωρήσω ποτέ. Ἐὰν ἔκρινε ὅτι ἔπρεπε
νὰ κάμῃ δὲν θὰ συνέβαινε τίποτε πλέον.
Θὰ ἐλάμβανα τὰς προφυλάξεις μου καὶ
οἱ κλέπται δὲν ἤθελον ξανάλθει.

— Πιθανόν, τὸ ὁμολογῶ, καὶ πολλὰ-
κις κατηγόρησα τὸν ἑαυτὸν μου, ὅτι ἦτο
ἡ αἰτία ὅλης αὐτῆς τῆς ἱστορίας. Ἦτο
ὅμως πολὺ ἄργα. Εἶχα ἀναλάβει ἐπιχεί-
ρησιν, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ τελειώσω.

— Ποῖαν ἐπιχείρησιν; ἠρώτησεν ὁ κύ-
ριος Δορζέρ μετ' ἀνυπομονησίας.

— Ἦθελα νὰ μάθω ἂν ὁ Ροβέρτος
δὲ-Καρνοὐέλ ἦτο ἔνοχος· εἶχα λόγους ν'
ἀμφιβάλλω, λόγους τοὺς ὁποίους γνωρί-
ζετε τώρα. Ἦμουν βέβαιος, ὅτι δὲν εἶχε
λάβει μέρος εἰς τὴν πρώτην ἀπόπειραν,
ἀφοῦ ἦτο μαζὺ σας ἐκεῖνο τὸ βράδυ· ὡς
πρὸς δὲ τὴν δευτέραν...

— Ὁ Μάξιμος διεκόπη ὡς ἐκ τῆς εἰσόδου
ἐνὸς ὑπηρετοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ
συνταγματάρχης Βορισώφ ἐζήτην νὰ ἴδῃ
τὸν κ. Δορζέρ διὰ κατεπεύγουσαν ὑπό-
θεσιν.

— Δὲν ἔχω καιρὸν, ἀπεκρίθη ἀποτό-
μως ὁ τραπεζίτης.

— Μὲ συγχωρεῖτε, θεῖέ μου, εἶπεν ὁ
Μάξιμος, μοῦ κάμνετε τὴν χάριν νὰ δε-
χθῆτε τὸν κύριον Βορισώφ καὶ νὰ μοῦ ἐ-
πιτρέψετε νὰ μείνω καὶ γὰρ μαζὺ σας;
Εἶμαι βέβαιος πῶς ἔχει νὰ σὰς 'μιλήσῃ
περὶ τοῦ πρώην γραμματέως σας.

— Πῶς τὸ ὑποθέτετε; ἠρώτησεν ὁ
κύριος Δορζέρ ὑψὼν τοὺς ὦμους. Ὁ συν-
ταγματάρχης ἔχει λογαριασμοὺς μαζὺ
μου, εἶνε πιθανότερον ὅτι ἔρχεται διὰ τὰς
ὑποθέσεις του.

— Ἡ ὑπόθεσις ἡ ὁποία τώρα τὸν ἀ-
πασχολεῖ δὲν εἶνε χρηματικὴ, ἀπεκρίθη
ὁ Μάξιμος μετὰ βεβαιότητος καὶ σὰς ἐγ-
γυῶμαι ὅτι ἡ συνδιαλέξις θὰ γίνῃ μόνον
περὶ τοῦ κυρίου δὲ-Καρνοὐέλ. Ἄν μοῦ ἐ-
πιτρέψετε νὰ μείνω, θὰ μάθετε ταχύτερα
ὅ,τι ἔχω νὰ σὰς εἰπῶ καὶ ἴσως μάθω καὶ
γὰρ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀγνοῶ.

— Πολὺ καλὰ, ἂν ὅμως ὁ κύριος Βο-
ρισώφ θέλῃ νὰ μοῦ 'μιλήσῃ ἰδιαιτέρως,
δὲν ἔμπορῶ νὰ τοῦ ἐπιβάλλω τὴν παρου-
σίαν σου.

— Προσπαθήσετε, θεῖέ μου. Στοιχη-
ματίζω πῶς δὲν θὰ σὰς ζητήσῃ νὰ μὲ ἀ-
ποβάλλετε.

— Ἐπὶ τέλους θὰ 'δοῦμεν, ἐπιθύρῃσεν
ὁ τραπεζίτης. Ἄν ἀναγκασθῶ νὰ σοῦ 'πῶ
νὰ ἐξέλθῃς θὰ μὲ περιμένῃς εἰς τὸ δωμά-
τιόν μου, ὅπου θὰ τελειώσωμεν τὴν ὁμι-
λίαν μας.

— Ὁδήγησε τὸν κύριον Βορισώφ μέσα,
εἶπεν εἰς τὸν ἀνχμένοντα διαταγὴν ὑπὲρ
ρέτην.

Μετὰ μικρὸν ἡ θύρα ἦνοιξε καὶ ὁ συν-
ταγματάρχης ἐφάνη.

— Σὰς ζητῶ συγγνώμην, κύριε, διότι
ἐπέμεινα νὰ μὲ δεχθῆτε, εἶπεν ἀφοῦ ἐ-
χαιρέτισε λίαν ψυχρῶς. Ἀναχωρῶ ἀπόψε

διὰ Ρωσσίαν καὶ ἐπεθύμουν νὰ σὰς ἴδω
προτοῦ...

— Εἰς τὰς διαταγὰς σας, συνταγμα-
τάρχᾳ, ὁ κύριος εἶνε ἀνεψιός μου· ἀλλ'
ἂν θέλετε νὰ εἰμεθα μόνοι...

— Εἶχα τὴν τιμὴν νὰ ἴδω τὸν κύριον
Μάξιμον Δορζέρ, εἶπε βραδέως ὁ Βορισώφ,
καὶ εὐχαριστήθην ὅτι καὶ πάλιν τὸν συ-
νήντησα, διότι θὰ σὰς ὁμιλήσω περὶ ὑ-
ποθέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδιαφέρεται.

— Ἀλήθεια! ἀνέκραξεν ὁ κύριος
Δορζέρ, ἐκπληκτος διὰ τὴν εἰσήγησιν,
ὥστε ἡμπορεῖ νὰ μείνῃ;

— Ἄν δὲν ἦτο ἐδῶ θὰ σὰς παρεκά-
λουν νὰ τὸν καλέσετε.

— Ὡστε ὑπῆρχατε τυχερός. Καθῆ-
σατε, παρακαλῶ, καὶ ἐξηγηθῆτε.

— Ἐλαβεν ἕκαστος τὴν θέσιν του καὶ ὁ
Μάξιμος ἔρριψε βλέμμα πρὸς τὸν θεῖόν
του σημαίνον: Σὰς τὸ εἶχα 'πεῖ!

— Μαντεύετε ἴσως τὴν αἰτίαν, ἡ ὁ-
ποία μὲ ἀναγκάζει νὰ ἀναχωρήσω ἀμέ-
σως, ἤρχισε λέγων ὁ συνταγματάρχης.

— Σὰς ὁμολογῶ ὅτι ὄχι, ἀπεκρίθη ὁ
τραπεζίτης.

— Δὲν ἀνεγνώσατε τὰς ἐφημερίδας;

— Ἀκόμη. Εἶχα πολλὰς ἀσχολίας
σήμερον τὸ πρωῒ.

— Ὡστε δὲν γνωρίζετε ὅτι εἰς τὴν
Πετρούπολιν ἀπεπειράθησαν γὰρ δολοφο-
νήσουν τὸν αὐτοκράτορα καὶ κύριόν μου;

— Πῶς! καὶ πάλιν;

— Αὐτὴν τὴν φορὰν ἐπεχείρησαν ν'
ἀντιναῖξωσι τὰ ἀνάκτορα εἰς τὸν ἀέρα.
Ὁ αὐτοκράτωρ διέφυγε τὸν θάνατον ὡς
ἐκ θαύματος. Ἀλλὰ πολλοὶ ἀνδρεῖοι στρα-
τιῶται ἐφονεύθησαν.

— Ἀποτρόπαιον, εἶπε μετὰ πεποιθή-
σεως ὁ κύριος Δορζέρ. Καὶ πιθανόν τὸ ἐγ-
κλημα προέρχεται ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁ-
ποίους ὀνομάζετε μηδενιστὰς.

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Αὐτὴ ἡ
ἐταιρεία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ
αὐτοκράτορος καὶ κατὰ τῆς κοινωνίας,
καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῆς. Ἡ
κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ κα-
θῆκον νὰ υπερασπίσῃ τὰ ἱερὰ συμφέροντα
καὶ προσκαλεῖ τοὺς ὑπαλλήλους, ἐφ' ὧν
δύναται νὰ στηριχθῇ.

— Ἀνῆκω μετὰξὺ αὐτῶν καὶ ἀναχωρῶ.

— Αἱ εὐχαί μου θὰ σὰς συνοδεύσωσι,
συνταγματάρχᾳ. Μισῶ τοὺς ἐχθροὺς τῆς
οἰκογενείας καὶ τῆς ἰδιοκτησίας, εἶπεν ὁ
κύριος Δορζέρ σκεπτόμενος τὴν δημοκρα-
τίαν ροδίνην.

Θέλετε βέβαια ν' ἀποσύρετε τὰ κεφάλαια,
τὰ ὁποῖα μοῦ ἔχετε καταθέσει. Θὰ
δώσω διαταγὰς νὰ ἐτοιμασθῶν, διὰ νὰ
τὰ λάβετε σήμερον μάλιστα.

— Σὰς εὐχαριστῶ, κύριε, ἔχω ὅμως νὰ
κανονίσω μαζὺ σας ὑποθέσιν μάλλον ἐν-
διαφέρονσαν ἢ αὐτήν.

— Ὁμιλήσατε, συνταγματάρχᾳ. Δὲν
γνωρίζω περὶ τίνος πρόκειται, ἀλλά...

— Δὲν ἠπορήσατε ποτέ διατί μένω
εἰς Παρισίους ἐπὶ δύο ἔτη;

— Ὑπέβητε πάντοτε, ὅτι πρὸς δια-
σκέδασίν σας.

— Διόλου. Ἦμουν ἀπεσταλμένος διὰ
νὰ ἐπιτηρῶ τοὺς μηδενιστὰς.

— Ἀκόμη καὶ 'δῶ λοιπὸν εἶνε; ἀνέ-
κραξεν ἀπλοϊκῶς ὁ τραπεζίτης.

— Σχεδὸν ὅσοι καὶ εἰς τὴν Ἑλβετίαν.
Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φρονίμως ποιοῦντες μέ-
νουσιν ἐξω τῶν συνόρων μας, καὶ ἐκεῖ δι-
οργανίζουν τὰς συνωμοσίας, αἱ ὁποῖαι
φέρουσι τὴν πατρίδα μου εἰς κίνδυνον.

— Καλὰ κάμνει καὶ ἡ ρωσικὴ κυβέρ-
νησις καὶ τοὺς ἐπιτηρεῖ διὰ τῶν διπλω-
ματῶν τῆς.

— Δὲν θὰ ἤρχουν μόνοι οἱ διπλωμά-
ται. Δὲν ἀνῆκω δὲ ἐγὼ εἰς τὴν ρωσικὴν
διπλωματίαν, ἀλλ' ἀντιπροσωπεύω τὴν
πολιτικὴν Ρωσικὴν ἀστυνομίαν.

— Πῶς! τὴν ἀστυνομίαν; ἐπανελά-
βεν ὁ κύριος Δορζέρ μικρὸν ἐκπλαγείς.

— Μάλιστα, κύριε, δὲν ὑπάρχει πλέον
λόγος νὰ κρύπτωμαι, ἀφοῦ φεύγω ἀπὸ
τὴν Γαλλίαν χωρὶς σκοπὸν πλέον νὰ ἐ-
πανέλθω. Διὰ νὰ σὰς τὸ εἰπῶ δέ, ἔχω
λόγους, τοὺς ὁποίους θὰ ἐκτιμῆσετε.

Τὸ κιβωτίδιον, τὸ ὁποῖον εἶχα καταθέ-
σει παρ' ὑμῖν, περιέκλειεν ἑγγραφα μεγά-
λης σπουδαιότητος, τὰ ὁποῖα ὄλα ἀνεφέ-
ροντο εἰς συνωμοσίας κατὰ τῆς Ρωσσίας,
εἰς καταλόγους μηδενιστῶν καὶ λοιπῶν
προγεγραμμένων, ἕνεκα τῆς τελευταίας ἐ-
παναστάσεως τῆς Πολωνίας...

— Ἄν τὸ ἤξευρα...

— Δὲν θὰ τὸ ἐδέχεσθε. Εἶμαι πεπεισμέ-
νος. Δι' αὐτὸ καὶ γὰρ σὰς εἶπα πῶς ἐμπε-
ριεῖχε μόνον οἰκογενειακὰ ἑγγραφα καὶ ἀ-
ξίας χρηματικάς.

Δὲν ἐλησμονήσατε βέβαια ὅτι τὸ κιβω-
τίδιον ἐκεῖνο ἐκλάπη καὶ ὑπὸ πολὺ περι-
έργους μάλιστα πεοιστάσεις. Οἱ κλέπται,
εἶχον συνένοχον ἐδῶ μέσα, δὲν ὑπάρχει
ἀμφιβολία, καὶ ἐνομίσατε καὶ σεῖς, καθὼς
ἐγὼ, ὅτι ὁ συνένοχος αὐτὸς ἦτο ὁ γραμ-
ματεὺς σας.

— Καὶ τὸ νομίζω ἀκόμη. Ὁ ἀνεψιός
μου ἔχει ἀποδείξεις.

— Ἄ! εἶπεν ὁ συνταγματάρχης πα-
ρατηρῶν ἀτενῶς τὸν Μάξιμον μὴ κινη-
θέντα κἄν.

Δὲν ἠπατώμην λοιπὸν ὅτε πρὸ ὀλίγου
σὰς εἶπα ὅτι ὁ κύριος εἶνε ἀναμεμιγμένος
εἰς τὴν λυπηρὰν ὑπόθεσιν αὐτήν.

— Τί ἐννοεῖτε; ἠρώτησεν ὁ ἀνεψιός
δι' ὕφους ἐπιθετικοῦ.

— Λάβετε τὴν καλὸςύνην νὰ μὲ ἀκού-
σετε καὶ θὰ τὸ μάθετε, ἀπεκρίθη ὁ Βο-
ρισώφ χωρὶς νὰ συγχινηθῇ.

Καὶ ἐγὼ ἔχω ἀποδείξεις ὅτι ὁ κύριος
δὲ-Καρνοὐέλ ἦτο συνενομημένος μὲ τοὺς
κλέπτας. Τὸν ἐζήτησα, τὸν ἤρξα, τὸν συ-
νέλαβα καὶ τὸν ἐκράτησα πολὺν καιρὸν
εἰς τὸν οἶκόν μου.

— Χωρὶς νὰ μὲ εἰδοποιήσετε, ἀνέκρα-
ξεν ὁ τραπεζίτης.

— Ἦτο ἀνωφελές. Μὲ εἶχατε ἀφήσει
ἐλεύθερον καὶ ἦμουν κύριος νὰ ἐνεργῶ
ὅπως ἤθελα. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα δὲν
ἤθελα νὰ τὸν παραδῶ εἰς σὰς, διότι
ἤθελα νὰ τοῦ ἀποσπάσω τὴν ἐξομολόγη-
σίν του.

— Καὶ τὸ ἐπετύχατε;

— "Οχι. 'Ο πρώην γραμματεὺς σας ἐγνώριζεν ὅτι ἔχει φίλους, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ τὸν ἐγκατέλειπον, καὶ ἐτήρησε σιωπὴν ἐπίμονον.

— Λοιπὸν... τί θὰ τὸν κάμετε; ἂν σκοπεύετε νὰ τὸν παραδώσετε εἰς τὴν δικαιοσύνην δὲν ἀντιτείνω, ἀλλά...

— Δὲν θὰ τὸν παραδώσω, διότι μοῦ ἔφυγε.

— Σὰς βεβαιῶ, ὅτι δὲν θὰ δυσαρεστηθῶ, εἶπεν ὁ κύριος Δορζέρ ἂν 'πάγη νὰ κρεμασθῇ ἄλλου.

— Δὲν θὰ κρεμασθῇ πουθενά, διότι εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν κρεμοῦν καὶ δὲν πιστεύω ὅτι σκέπτεται νὰ φύγῃ ἀπ' ἐδῶ.

— Εἶνε λοιπὸν ἐδῶ ἀκόμη;

— Εἶνε εἰς τὸ Παρίσι καὶ ὅχι πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὴν ὁδὸν Σουρέζνης. Δι' αὐτὸ ἦλθα ἐδῶ.

— Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, συνταγματάρχᾳ, ἐπιθύρῃσεν ὁ τραπεζίτης, τὸν ὁποῖον ἡ εἰδήσις αὕτη ἐθροῦβει πολὺ. Θὰ λάβω τὰς προφυλάξεις μου.

— Θὰ κάμετε καλὰ, διότι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ εἰσέλθῃ ἐδῶ. Ἐχει πρὸς τοῦτο λόγους, τοὺς ὁποίους ἄλλοτε μοῦ ἐνεπιστεύθητε καὶ τοὺς ὁποίους κρίνω περιττὸν νὰ σὰς ὑπομνήσω τώρα.

Θὰ σὰς εἶπω μόνον τί συνέβη χθὲς τὴν νύκτα διὰ νὰ προφυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς ὑπηρετάς σας καὶ παρακαλῶ τὸν κύριον ἀνεψιὸν σας νὰ μὲ ἀκούσῃ προσεκτικὰ. Γνωρίζει διατὶ θέλω νὰ ὁμιλήσω παρυσίᾳ τοῦ.

— 'Αλλ' ἐγὼ δὲν γνωρίζω καὶ ἤθελα νὰ τὸ μάθω, εἶπεν ὁ κύριος Δορζέρ, ἐπὶ πλέον θορυβημένος.

— Εἶνε δίκαιον αὐτό, εἶπεν ὁ Βορισώφ. Μάθετε λοιπὸν ὅτι ὁ κύριος εἶνε ἐπιφορτισμένος ἀπὸ κῆποιον νὰ ἐπανεύρῃ τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ. Καὶ τὸσον ἤθελε νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἀποστολὴ του, ὥστε ἦλθε σπῆτι μου καὶ ἀπήτησε νὰ τοῦ ἀποδώσω τὸν αἰχμάλωτόν μου.

— Τὸ ἔκαμες αὐτό! ἀνέκραξεν ὁ κ. Δορζέρ.

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Μάξιμος σταθερῶς, καὶ θὰ τὸ ἔκαμνα καὶ πάλιν ἂν ἦτο ἀνάγκη.

— Δὲν ἀμφιβάλλω, ἀλλ' εἶνε ἀνωφελὲς πλέον, εἶπεν εἰρωνικῶς ὁ συνταγματάρχης. Ἐπανερχομαι λοιπὸν εἰς τὴν διήγησίν μου.

Χθὲς εἰς τὴν λέσχην ἐδέχθη τὴν ἐπισκεψὶν ἐνὸς Ρώσου, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώριζα, ἀλλὰ ὁ ὅποιος παρουσιάσθη ὡς ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἀρχηγὸν τῆς Πολιτικῆς Ἀστυνομίας, καὶ μοῦ ἔδωκεν ἀποδείξεις τῆς θέσεώς του.

"Ἦρχετο εἰς Παρισίους, μοῦ εἶπε, διὰ νὰ φέρῃ εἰς ἀντιπαράστασιν τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ μετὰ τινος γυναικός, ἡ ὁποία εἶνε ἐδῶ ἡ δραστηριωτέρα ἀντιπρόσωπος τοῦ μηδενισμοῦ, ἰσχυρίζετο δὲ ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη εἶχε σχέσεις πρὸς αὐτόν, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ καὶ τὰ σχέδιά του.

Πράγματι δὲ μὰς ὑπεδέχθη πολὺ καλὰ. Μὰς ἐκάλεσεν εἰς δεῖπνον καὶ ἐσυμφωνή-

σαμεν νὰ ὀδηγήσω ἐκεῖ τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ. Τὸν ὀδήγησα, ἀλλὰ πολὺ ἄργά ἐνόησα ὅτι συνελήφθην εἰς παγίδα. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἦσαν σύμφωνοι διὰ νὰ τὸν ἀφαρπάσωσιν.

Σήμερον τὸ πρωῒ, ἐπιστολὴ ἐκ Πετροπόλεως μὲ διεφώτιζε περὶ τῶν συμβάντων τῆς νυκτός. Οὐδένα μὲ εἶχον στείλει καὶ ὁ Ρώσος αὐτὸς ἦτο μηδενιστής.

— "Ἦμουν βέβαιος.

Ἡ ἐπιφώνησις αὕτη ἐξέφυγε τοῦ στόματος τοῦ Μάξιμου προτοῦ ἔτι σκεφθῇ.

— Τὸν γνωρίζετε λοιπὸν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον; ἠρώτησεν ὁ Βορισώφ.

Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κυρίου Δορζέρ ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν, ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον καὶρός νὰ κρατηθῇ.

— Δὲν τὸν γνωρίζω, ἀλλὰ τὸν εἶδον, ἀπεκρίθη.

— Καὶ 'μπορεῖτε νὰ μοῦ 'πῆτε ποῦ τὸν εἶδατε; ἠρώτησεν ὁ Βορισώφ μετ' εἰρωνικῆς εὐγενείας.

— Τὸν εἶδα νὰ γευματίζετε μαζὺ χθὲς τὸ βράδυ, εἰς ἕνα ἐστιατήριον, κατὰ τὴν λεωφόρον τοῦ μελοδράματος, ἀπεκρίθη ὁ Μάξιμος ἔχων ἀπόφασιν τὰ πάντα νὰ ὁμολογήσῃ.

— Καὶ πῶς γνωρίζετε ὅτι ὁ ἄνθρωπος περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλῶ εἶνε ἐκεῖνος ποῦ ἐγευματίσε μαζὺ μου!

— Τὸ 'ξεύρω, διότι σὰς ἠκολούθησα.

— Ἐκτελεῖτε λοιπὸν καὶ ἀστυνομικὰ χρέη, καθὼς φαίνεται;

— Βέβαια. Ἐπιτρέπεται καὶ τοῦτο ὅταν ἔχῃ νὰ κάμῃ κανεὶς μὲ κατάσκοπον.

— Μάξιμε! ἀνέκραξεν ὁ τραπεζίτης, ἀπευθύνων πρὸς τὸν ἀνεψιὸν τοῦ αὐστηρὸν βλέμμα.

— "Ω! ἀφήσατε τὸν κύριον νὰ λέγῃ, ἐπανελάβεν ὁ συνταγματάρχης χωρὶς νὰ συγκινηθῇ, δὲν μὲ μέλλει κἄν καὶ ἔχω ἄλλως τε καὶ ἄλλας ἐρωτήσεις νὰ τοῦ ἀπευθύνω.

— Θέλετε νὰ μάθετε ἕως ποῦ σὰς ἠκολούθησα. Βεβαιωθῆτε, ὅτι εἶδα τὰ πάντα. "Ἦμουν εἰς τὴν ὀρχήστραν τοῦ μελοδράματος ὅταν ἐπήγατε εἰς τὸ θεωρεῖον τῆς γυναικὸς ἐκείνης. Καὶ σὰς ἠκολούθουν μὲ ἄμαξαν ὅταν ἐπηγαίνατε εἰς τὴν ὁδὸν Ζουφροᾶ. Ἐμεῖνα δὲ εἰς ἕνα σπῆτι ἀντικρὺ τοῦ μεγάρου ὅπου εἰσήλθατε, ἕως ὅτου ἐφύγατε βραδύτερον.

— Τὰ συγχαρητήριά μου, κύριε, εἰσθε ἱκανότερος ἀφ' ὅ,τι ἐνόμιζα. Οἱ μηδενισταὶ εὐρήκαν εἰς τὸ πρόσωπόν σας σπουδαῖον σύμμαχον.

— Πολὺ καλὰ γνωρίζετε ὅτι δὲν εἶμαι μὲ τὸ μέρος τῶν μηδενιστῶν.

— Ἀφοῦ τὸ λέγετε, σὰς πιστεύω, ἀλλ' εἶμαι ἡναγκασμένος νὰ σκέπτομαι τὸ ἐναντίον, διότι ἀφοῦ ἐπεράσατε μέρος τῆς χθεσινῆς νυκτός σας νὰ μὲ κατασκοπεύετε, βεβαίως δὲν τὸ ἔκαματε διὰ νὰ μὲ βοηθήσετε κατ' αὐτῶν.

— Μὴ διαστρέψετε τὰ ζητήματα, παρακαλῶ. Εἶχα μάθει, ὅτι ἐκρατεῖτε διὰ τῆς βίας ἄνθρωπον, περὶ τοῦ ὁποίου ἐνδιαφερόμην, ἐπειδὴ ὑπέθετα ὅτι τὸν κατη-

γόρουν ἀδίκως. "Ἦθελα νὰ μάθω τί ἐσκοπεύατε νὰ τὸν κάμετε. Ἐμαθα.

— Πολὺ καλὰ. Ἐμπορεῖτε νὰ μοῦ 'πῆτε ποῖα εἶνε τώρα ἡ γνώμη σας περὶ τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ;

— Δὲν ἔχω καμμίαν αἰτίαν νὰ μὴ σὰς ἀπαντήσω. Ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ εἶνε βεβαίως φίλος τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ἡ ὁποία χθὲς τὸ βράδυ σὰς ἐπερίπαζε τόσο ἐυφύως.

— Δόξῃ τῷ Θεῷ. Παραδέχεσθε ἐπίσης ὅτι ἡ γυνὴ ἐκείνη ἀνήκει εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν κλεπτῶν, τῶν ἐμπρηστῶν καὶ τῶν δολοφόνων;

— Τὸ παραδέχομαι, διότι ἔχω καὶ ἀποδείξεις τούτου. Αὐτὸ ἀκριβῶς, ἔλεγα εἰς τὸν θεῖόν μου ἄμα ἦλθετε.

— Καὶ τὰς ἀποδείξεις αὐτὰς 'μπορεῖτε νὰ μὲ τὰς προμηθεύσετε;

— Πρὸς τί; Ἀφοῦ καθὼς εἶπατε θὰ φύγετε καὶ δὲν θὰ ἐπιστρέψετε πλέον. Αἱ συνωμοσίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνονται ἐδῶ δὲν σὰς ἐνδιαφέρουν πλέον.

"Ἀλλως τε ἡ πεποιθήσίς μου στηρίζεται ἐπὶ γεγονότων προσωπικῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ γνωρίζετε.

Ὡς πρὸς τὴν συνενοχὴν τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ, ἐγὼ πρῶτος κηρύσσω ὅτι δὲν εἶνε ἀμφίβολος. Ἀφοῦ ἠλευθερώθη ἀπὸ μίαν ἀρχεῖαν γυναικα βοηθουμένην ἀπὸ ἕνα ψευδῆ ἀστυνομικὸν πράκτορα, θὰ εἴπῃ ὅτι ἀποτελεῖ μέλος τῆς ἐταιρίας.

— Εἰσθε πολὺ καλὰ πληροφορημένος, εἶπεν ὁ Βορισώφ μετὰ μειδιάματος κακοβούλου.

— "Οχι καλλίτερον ἀπὸ σὰς, ἀπεκρίθη ὁ Μάξιμος, ἂν καὶ εἶδα μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶδατε σεῖς, διότι ἐφύγατε ἁμέσως ἄμα ἐπυροβόλησε κάποιος γείτων· δὲν ἔχω ὅμως καμμίαν αἰτίαν νὰ σὰς κρύψω τί συνέβη κατόπιν.

"Ἐφθασαν οἱ κλητῆρες καὶ ὁ ἀστυνόμος. Ἐπεσκέφθησαν τὸ μέγαρον λεπτομερῶς καὶ παρετήρησαν ὅτι ὅλη ἡ συμμορία εἶχε φύγει μετὰ τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ διὰ τοῦ τοίχου τοῦ κήπου.

— Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς πληροφορίες, ἀλλὰ τὰς ἐγνώριζα ἤδη. Ἐστεῖλα σήμερον τὸ πρωῒ εἰς τὴν ὁδὸν Ζουφροᾶ τοὺς ἀνθρώπους μου, οἱ ὅποιοι μ' ἐπληρόρησαν ἀκριβῶς.

Προσθέτω μάλιστα ὅτι δὲν ἦλθα νὰ ἴδω τὸν κύριον θεῖόν σας διὰ τὸ πολιτικὸν μέρος τῆς ὑποθέσεως.

Ὑποθέτω ὅτι ὀλίγον τὸν ἐνδιαφέρει ὅτι ὁ ἀρχαῖος γραμματεὺς του συνωμοτεῖ ἢ ὅχι κατὰ τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως, ἐνδιαφέρεται ὅμως νὰ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ὡς κλέπτου.

— Ἐμανεύσατε συνταγματάρχᾳ, ἀνέκραξεν ὁ τραπεζίτης. Ὁ συνωμότης πιθανὸν νὰ ἐμπνέῃ καὶ ἐνδιαφέρων, ἐνῶ ἂν ἦμουν βέβαιος, ὅτι ὁ Καρνοέλ ἐκλεψε...

— Ἄν μὲ ἀκούσετε δὲν θ' ἀμφιβάλλετε πλέον. Ὅτε ὁ κύριος δὲ Καρνοέλ ἔπεσεν εἰς χεῖράς μου, ἐνήργησα πρὸς αὐτὸν ὡς ὅλαι αἱ ἀστυνομίαι τοῦ κόσμου. Τὸν ὑπέβαλλον εἰς ἔρευναν καὶ ἐπὶ τέλους εὐρέθησαν ἐπ' αὐτοῦ πέντε δέσμαι τραπε-

ζογραμμάτων, ἀνὰ δέκα χιλιάδων φράγκων.

— Ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον μοὶ ἐπῆραν. Φῶς φανερόν.

— Καὶ τόσῳ φανερόν μάλιστα, ὥστε δυσκολεύομαι πολὺ νὰ τὸ πιστεύσω.

— Ἴδου τὸ ποσόν, ἐπανελάθεν ὁ Βορισῶφ ἐξάγων τὰ γραμμάτια ἐκ τοῦ χρηματοφυλακίου του· τὰ φέρω ὅπως τὰ εὐρῆκα. Δὲν σὰς τὰ παρέδωκα ἐνωρίτερον, διότι ἠλπίζα πάντοτε ὅτι θὰ ὁμολογήσῃ, ὥστε νὰ τύχῃ τῆς συγγνώμης σας καὶ τῆς ἰδικῆς μου.

— Εἶνε εὐκόλον νὰ προμηθευθῇ κανεῖς πεντήκοντα χιλιάδας φράγκων ὅταν διαθέτῃ τὰ μυστικά τῆς κυβερνήσεως, ἐπιθύρῃ ὁ ἀνεψιός, ὑποπευόμενος ὅτι ὁ Βορισῶφ παρεσκύασε ταύτην τὴν σκηνὴν πρὸς τὸ συμφέρον του.

— Δὲν ἔμπορῶ νὰ δεχθῶ τὰ χρήματα αὐτὰ ἐνὸς μὲν εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς προσελύσεώς των, ἐπιθύρῃ ὁ θεός, μὴ ὦν καὶ αὐτὸς πεπεισμένος περὶ τῆς εὐλοκίας τοῦ συνταγματάρχου.

— Ἐὰν ἀρνηθῇτε, θὰ εὐρεθῶ ἡνυχασμένος νὰ τὰ δώσω εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἐπειδὴ δὲν μοὶ ἀνέκουν, ἀπεκρίθη ὁ Βορισῶφ. Θὰ σὰς ἀποδείξω ὅμως ὅτι δὲν τὰ προσφέρω ἐξ ἰδίων μου διὰ νὰ καταστρέψω τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ.

— Ὅταν τὸν ἠρώτησα ποῦ εὗρε τόσῳ μέγα ποσόν, μοῦ εἶπεν ὅτι τοῦ ἐστάλη ἀπὸ κάποιον, ὁ ὁποῖος ὤφειλεν εἰς τὸν πατέρα του.

— Πολὺ πιθανόν, εἶπεν ὁ Μάξιμος χαμηλοφώνως.

— Ὅχι αὐτὸ δὲν εἶνε πιθανόν, ἀνέκραξεν ὁ κύριος Δορζέρ. Ὁ πατήρ του ἀπέθανε κατεστραμμένος. Οὔτε λεπτὸν ἄφησε, οὔτε πιστώσεις οἷας δῆπote φύσεως. Τὸ εἰςεῦρω καλλίτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον, ἀφοῦ τὴν προτεραιάν του θανάτου του, μ' ἐπεφύρτισε νὰ διορθώσω τὰς ὑποθέσεις του. Ἄν τῷ ἐχρεώστων πενήντα χιλιάδας φράγκων θὰ μοὶ τὸ ἔλεγε.

— Αὐτὸ καὶ γὰρ εἶπα εἰς τὸν υἱόν του, ἐπανελάθεν ὁ συνταγματάρχης· τότε ὁ υἱὸς του μοὶ ἔδειξε τὸ γράμμα αὐτό, περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὁποίου θὰ κρίνετε τώρα. Ἴδου το.

Ὁ κύριος Δορζέρ ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὸ γράμμα καὶ ἀνέγνωσε ταχέως.

— Δὲν εἶνε ὑπογεγραμμένον, εἶπεν. Ἐξώφλησις χρέους ἀνώνυμος εἶνε ἀπαράδεκτος.

Τί λέγεις σὺ περὶ αὐτοῦ, εἶπεν ὁ θεὸς μεταβιβάζων τὸ γράμμα εἰς τὸν ἀνεψιόν.

— Λέγω, εἶπεν ὁ Μάξιμος ἀφοῦ ἐξήτασε τὴν ἐπιστολὴν μετὰ προσοχῆς, ὅτι δὲν εἶνε ἀληθής. Ποῖος ὅμως τὴν ἔκαμε; Ἀγνοῶ. Τὸ παράξενον εἶνε ὅτι εἶνε γραμμένη εἰς χαρτὶ μὲ τετραγωνίδια, τὸ ὅποιον μεταχειρίζονται οἱ ἔμποροι.

— Καὶ ὁ πατήρ τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ δὲν εἶχε ποτὲ φίλους ἐμπορευομένους, ἀπεκρίθη ὁ τραπεζίτης. Ἄν ποτε εἶχε δανείσει εἰς τινά, θὰ ἦτο κανεῖς ἐκ τῶν ὁμοίων του. Ἄλλως τε δὲ ποτὲ ἔμπορος

δὲν ἀποδίδει τὸ χρέος του δι' ἀνωνύμου ἐπιστολῆς.

— Ὅπόθεν ἐξάγεται, συνεπέρανεν ὁ Βορισῶφ, ὅτι ὁ υἱὸς ἔβαλλε νὰ τοῦ γράψουν τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν κατοχὴν τῶν χρημάτων.

Ὑποθέτω λοιπόν, κύριε, ὅτι εἰσθε πεπεισμένος περὶ τῆς ἠθικότητος τοῦ πράκτορος αὐτοῦ τῶν μηδενιστῶν.

— Ὡ! ἐντελῶς, ἀνέκραξεν ὁ κύριος Δορζέρ.

Ὁ Μάξιμος δὲν ἦτο ἴσως τῆς αὐτῆς γνώμης, ἀλλὰ δὲν εὗρε τί ν' ἀντιτείνῃ.

— Ὡστε, ἐπανελάθεν ὁ συνταγματάρχης, ἐπιτρέψατέ μου νὰ σὰς παραδώσω καὶ τὸ γράμμα καὶ τὰ χρήματα. Δὲν θὰ ἐνασχοληθῶ πλέον περὶ τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ, ἀφοῦ ἀναχωρῶ εἰς Πετρούπολιν. Θὰ εἶμαι ὑπάλληλος εἰς τὸ ἐξῆς ἐν Ρωσσίᾳ, ὅπου εἶνε ἀπίθανον ὅτι θὰ ἔλθῃ ποτε ὁ πρῶν γραμματεὺς σας.

Ἄν οἱ συνένοχοί τοῦ μοῦ τύχῃ ποτὲ εἰς τὰ χεῖρα θὰ σὰς εἰδοποιήσω περὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῆς κλοπῆς.

— Ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ ἀναχωρῶ ἡσυχος, διότι σὰς ἐπληροφόρησα περὶ τοῦ ποιοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ σὰς ταρῇ. Ἄν ἀρχίσῃ καὶ πάλιν τὰς αὐθάδεις ἀποπειράς του δύνασθε κάλλιστα νὰ τὸν ἀποστομώσετε.

Ὁ κύριος Βορισῶφ εἶχε καταθέσει τὰ τραπέζογραμμάτια ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ μεταβιβάζει τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν κύριον Δορζέρ.

— Καὶ ἤδη, κύριοι, σὰς χαιρετῶ. Ὁ ἐπιστάτης μου θὰ ἔλθῃ κατὰ τὰς τρεῖς ν' ἀποσύρῃ τὸ κεφάλαιόν μου.

— Τὰ πάντα θὰ εἶνε ἔτοιμα, εἶπεν ὁ τραπεζίτης, ὡς πρὸς τὸ ποσόν ὅμως αὐτὸ ἀμφιβάλλω ἂν πρέπει. . .

— Εἰσθε πάντοτε ὁ κύριος νὰ τὸ διαθέσετε ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν πράξεων, ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης. Χαίρετε, κύριε. Δὲν πιστεύω δὲ νὰ συναντηθῶμεν πλέον εἰς τὴν Γαλλίαν.

Σὰς παρακαλῶ νὰ προσφέρετε τὰ σέβη μου εἰς τὴν δεσποινίδα Δορζέρ καὶ νὰ μὲ θεωρεῖτε πάντοτε ἐκ τῶν φίλων σας.

Καὶ ταῦτα λέγων ἐχαιρέτισε καὶ διηυθύνετο πρὸς τὴν θύραν, ἀλλὰ προτοῦ ἐξέλθῃ ἐπεστράφη εἰπὼν τελευταῖον πρὸς τὸν Μάξιμον:

— Πιστεύσατέ με, κύριε, μὴ καταδιώξετε τοὺς σωτήρας τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ. Εἶνε ἱκανοὶ νὰ σὰς φανεύωσι. . .

Καὶ ἐξηφανίσθη ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμήν ὁ ὑπηρέτης Ἰωσήφ εἰσῆλθε διὰ τῆς θύρας λέγων:

— Ἡ δεσποινὶς μὲ στέλλει νὰ σὰς εἰδοποιήσω ὅτι τὸ γεῦμα εἶν' ἔτοιμον.

— Καλὰ, ἀπεκρίθη ὁ κύριος Δορζέρ μετ' ἀνησυχίας. Εἰπέ τῆς ὅτι ἔρχομαι.

Ὁ ὑπηρέτης ἐξῆλθε καὶ ὁ τραπεζίτης ἔμεινε μόνος μετὰ τοῦ Μάξιμου, ὀλιγότερον θορυβημένου.

— Ὁ διάβολος νὰ πάρῃ καὶ τὸν Ρωσσόν καὶ τὰς ἀποκαλύψεις του, ἀνέκραξεν ὁ θεός. Μοῦρχειται νὰ τρέξω νὰ τοῦ δώσω πίσω αὐτὰ τὰ γραμμάτια.

— Γιατί; ἠρώτησεν ὁ ἀνεψιός. Ὑποθέτετε ὅτι τὰ ἔφερε μόνος του διὰ νὰ ἀτιμίσῃ περισσότερο τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ; Δὲν τὸν νομίζω ἱκανὸν τοιαύτης ἀτιμίας;

— Ὡστε, λέγεις ὅτι εἶπε τὴν ἀλήθειαν;

— Ναί, ὡς πρὸς τὸ ὅτι αἱ πεντήκοντα χιλιάδες φράγκων εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ πρῶν γραμματεὺς σας. Μένει τώρα νὰ μάθωμεν ποῖος ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν.

— Ἀμφιβάλλεις ὅτι εἶνε αὐτὸς ὁ δυστυχής;

— Ὅχι ἀκριβῶς, ἂν καὶ τοῦτο καταστρέφει τὰς σκέψεις μου περὶ τοῦ χαρακτῆρός του. Ἀλλ' ἀδιάφορον. Μεταξὺ τῆς κλοπῆς χρημάτων καὶ ἐκείνης, τὴν ὁποίαν διέπραξεν, ἡ διαφορὰ εἶνε πολὺ μικρά. Νὰ συνεταρισθῇ μὲ ληστὰς οἱ ὅποιοι παραβιάζουν χρηματοκιβώτια ὑπὸ τὸ πολιτικὸν πρόσχημα, καὶ οἱ ὅποιοι ἀνατινάσσουν εἰς τὸν ἀέρα τ' ἀνάκτορα, εἶνε περισσότερο παρ' ὅ,τι πρέπει διὰ νὰ κακοσυστήσουν ἕνα ἄνθρωπον.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι τοιαύτη εἶνε ἡ περίπτωση τοῦ Καρνοέλ.

— Καὶ γὰρ, ἀφ' οὔτου ἤκουσα τὴν συνομιλίαν σου μὲ τὸν Βορισῶφ, ἂν καὶ μόνον τὰ μισὰ ἐνόησα. Μία γυναῖκα, ἀπαγωγή, ἡ ὁδὸς Ζουφροῦ . . . καὶ δὲν ἠθροῦμαι τί ἄλλο ἀκόμη. Δὲν ζεύρει κανεὶς τί τρέχει.

— Ὅλ' αὐτὰ συνδέονται μὲ τὴν ἱστορίαν ποῦ ἠθελα νὰ σὰς πῶ ὅταν ὁ Βορισῶφ μὰς διέκοψε. . . τὴν ἱστορίαν τοῦ κομμένου χεριοῦ.

— Ἀ! ναί, λέγε λοιπόν. Ἄλλο πάλι αἰνιγμα αὐτό, χειρότερον ἀπὸ τ' ἄλλα.

— Θὰ σὰς τὸ λύσω ἐγὼ μὲ ὀλίγα λόγια. Σὰς εἶχα πεῖ ὅτι ἔβαλλα εἰς τὴν τσέπη μου τὸ κομμένο χεῖρ, μαζὺ μὲ τὸ βραχιόλι τοῦ χεριοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ ἐφύλαξα διὰ νὰ εὐρῶ τὸ πρόσωπον, εἰς τὸ ὅποιον ἀνῆκε. Αὐτὸ τὸ βραχιόλι παρ' ὀλίγον νὰ μοῦ κοστίσῃ πολὺ ἀκριβὰ.

Ἐνα βράδυ ποῦ ἤμουν εἰς κάποιον δημόσιον χορόν, ἐγνώρισα μίαν πολὺ ὡραίαν γυναῖκα καὶ ὀλίγο ἀγρίαν, ἡ ὁποία μοῦ ἐπέτρεψε νὰ τὴν συνοδεύσω εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ὅπου μ' ἐπερίμεναν μερικοὶ κακοῦργοι διὰ νὰ μὲ δολοφονήσουν καὶ μοῦ πάρουν τὸ βραχιόλι. Ἐπὶ τέλους κατάρθωσα νὰ τοὺς διαφύγω.

— Μοῦ τὰ διηγήθης αὐτά. Σ' ἐγλύτωσε τότε ὁ Γῶγος.

— Μάλιστα. Τώρα θὰ ἔλθωμεν καὶ εἰς τὸν Γῶγον, ἀλλ' ἄς τελειώσωμεν πρῶτα.

Ἡ γυναῖκα αὕτη ἐκάθηκε καὶ εἶχεν ἀπελπισθεῖ ὅτι θὰ τὴν ἐπανεύρω, ὅταν μετ' ὀλίγον χρόνον τὴν συνήντησα εἰς τὸ θέατρον. Μ' ἐχαιρέτισε πολὺ γλυκὰ καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ θεωρεῖόν τῆς τὴν προσεκάλεσα νὰ δειπνήσωμεν καὶ ἐδέχθη. Ἐπήγαμε εἰς τὸ Μπρεμπάν καὶ εἰς τὸ τέλος κατάρθωσε νὰ μοῦ φύγῃ μὲ τὸ βραχιόλι μαζὺ.

Εἶνε λοιπὸν φανερόν ὅτι αὐτὴν τὴν εἶχε στείλει ἡ ἰδία ἡ κλέπτρια καὶ ἡ ὁποία

ἤθελε καὶ καλὰ νὰ μοῦ πάρῃ τὸ βραχιόλι πίσω.

— Πιθανόν.

— Ἀπὸ τότε πάλι ἐχάθηκε ἡ κυρία αὕτη. Οὔτε ἐφαινότανε πουθενά.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔμαθα ὅτι ὁ Καρνοέλ εἶνε φυλακισμένος εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Βορισώφ καὶ παρουσιάζομαι διὰ νὰ τὸν ζητήσω.

Ὁ συνταγματάρχης μὲ ὑπεδέχθη πολὺ κακὰ καὶ ἔφυγα, ἀφοῦ τοῦ εἶπα πῶς θὰ τοῦ στείλω τοὺς μαρτυράς μου.

— Ἀλλή ἀνοησία.

— Ἡ ὁποία δὲν εἶχε συνεπείας. Χθὲς ὅμως συνήντησα τὸν Βορισώφ μὲ κῆποιον, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐφαίνετο ὑποπτος. Τοὺς ἡκολούθησα...

— Καλὰ! ἔξυρῶ τὰ ἐπίλοιπα. Τοὺς ἡκολούθησες ὡς τὸ μέγαρον τῆς ὁδοῦ Ζουφροῦ. Ὁ συνταγματάρχης τὰ διηγῆθη ὅλα.

— Ναί, μὰ δὲν ἤξευρε νὰ σᾶς πῇ ὅτι ἡ γυναίκα ποὺ ἔφυγε μὲ τὸν Καρνοέλ εἶνε ἡ ἰδία ποὺ μ' ἐγέλασε ἐμένα δύο φοράς.

Εἶνε αὕτη ποὺ τὴν ἔστειλε ἡ κουλὸ-χέρα νὰ τελειώσῃ τὰς ὑποθέσεις της. Καὶ τότε δὲν εἶχα δίκαιον νὰ σᾶς λέγω ὅτι ὁ Καρνοέλ εἶνε συνέννοχός των;

— Διαβόλε! δὲν ἀμφιβάλλω. Δὲν ἔπρεπε ὅμως νὰ τὰ πῆς εἰς ἐμὲ αὐτὰ διὰ νὰ ἐπανορθώσῃς τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἔκαμες.

— Ἀλλά, θεέ μου, θὰ τὰ πῶ καὶ εἰς τὴν ἐξαδέλφη μου.

— Πότε; θὰ περιμένης νὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὴν λύπην της ἢ νὰ τρέξῃ νὰ κλεισθῇ εἰς κανένα μοναστήρι;

— Ὅχι! θέλω μόνον...

— Δὲν ἔξυρῶς τί τρέχει ἐδῶ. Ἡ ζωὴ μου κατήντησεν ἀνυπόφορος. Ἡ Ἀλίκη οὔτε ὁμιλεῖ πλέον οὔτε τρώγει. Ὁ Βινιόρ φαίνεται ὡσὺν νεκρός. Πάγω νὰ τρελαθῶ.

— Ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων θὰ ὁμιλήσω τῆς ἐξαδέλφης μου, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ἀποφασιστικὸν ἀποτέλεσμα.

— Διατί αὕτη ἡ ἀργοπορία, ἀφοῦ μπορεῖς νὰ τῆς μιλήσῃς ἀμέσως. Μὲ περιμένει. Ἐλα νὰ προγευματίσῃς μαζί μας.

— Αὔριον ἂν θέλετε, ἐπειδὴ ἀπόψε θὰ συλλάβω τὸν Καρνοέλ μὲ τὴν ἐρωμένην του... διότι αὕτη ἡ μηδενίστρια εἶνε ἐρωμένη του.

— Τί! θὰ τοὺς συλλάβῃς! καὶ τί ἐπάγγελμα ἔχεις;

— Ὡ! ἔννοια σας δὲν ἐπῆγα ἀκόμη εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Θέλω ὅμως ὀριστικῶς νὰ μάθω τί πρέπει νὰ πιστεύω περὶ τοῦ πρῶην γραμματέως σας καὶ γνωρίζω κῆποιον, ὁ ὁποῖος θὰ μὲ ὀδηγήσῃ εἰς τὸ σπίτι ποὺ κάθεται.

— Διαβόλε! αὐτὸ εἶνε ἐπικίνδυνον ἐνθυμήσου τί σοῦ εἶπεν ὁ συνταγματάρχης.

— Καὶ τί εἶπεν;

— Εἶπε νὰ προσέχῃς. Αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποὶ εἶνε ἱκανοὶ νὰ σὲ σκοτώσουν.

— Μὴ φοβεῖσθε, καὶ δὲν θ' ἀφήσω νὰ μὲ σκοτώσουν ἔτσι.

— Ὁ ἴδιος εἶσαι πάντοτε. Ὅλο ἐμ-

πρὸς πηγαίνεις, χωρὶς νὰ ἀμφιβάλλῃς διὰ τίποτε. Λησμονεῖς πῶς ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ ληστὰς, οἱ ὁποῖοι τὸ ἐγκλημα τὸ θεωροῦν τίποτε. Ἀφοῦ ἀντιτίναξαν εἰς τὸν ἄέρα τ' ἀνάκτορα, μποροῦν ἀλλίστα νὰ σὲ δολοφονήσουν καὶ σέ.

— Ναί, μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας καὶ δὲν εἶμαι εἰς τὴν Πετρούπολιν. Ἐπειτα δὲν θὰ εἶμαι καὶ μόνος.

Εἰπέτε μου ὅμως, θεέ μου, εἶχατε ὁμιλήσει εἰς τὸν Βορισώφ περὶ τοῦ ἔρωτος; τῆς ἐξαδέλφης μου πρὸς τὸν Καρνοέλ;

— Πρὸ πολλοῦ τοῦ εἶχα πῆ καὶ τι... εἰς ἐποχὴν ὅποτε δὲν ἐμποροῦσα νὰ προῖδω τί ἤθελε συμβῇ.

— Ἐκεῖνος ὅμως ἀπέκρυψεν ὅτι ἐκρατοῦσε τὸν Καρνοέλ. ἤξευρεν ὅτι ὁ Καρνοέλ σὰς ἐθορυβοῦσε καὶ δὲν ἤρχετο νὰ σᾶς πῇ τίποτε. Διὰ τίνα ὅμως αἰτίαν τὸ ἐκρυπτεν ὅτι τὸν ἔχει φυλακισμένον; ἀγνοῶ. Στοιχηματίζω ὅμως ὅτι μετεχειρίσθη μέσῃ πρὸς τοῦτο ἄτιμα.

Τὴν στιγμὴν ταύτην εἰσῆρχετο ὁ Ἰούλιος Βινιόρ.

Ἐφαίνετο περίφροντις καὶ μικρὸν ἐξεπλάγη ἅμα εἶδε τὸν Μάξιμον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κυρίου Δορζέρ.

— Κύριε, εἶπεν εἰς τὸν τραπεζίτην, μὲ εἰδοποίησαν ὅτι ὁ συνταγματάρχης Βορισώφ θὰ στείλῃ νὰ παραλάβῃ τὰ κατατεθέντα κεφάλαιά του. Μπορῶ νὰ κανονίσω τὸν λογαριασμόν;

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ πατὴρ τῆς Ἀλίκης, εἶμαι σύμφωνος, εἶδα τὸν συνταγματάρχην. Ἐχω ὅμως νὰ σοῦ ὁμιλήσω.

— Εἰς τὰς διαταγὰς σας, ἐπιθύρειν ὁ Βινιόρ, προαισθανόμενος καταιγίδα!

— Διατί δὲν μὲ εἰδοποίησατε περὶ τῆς πρώτης ἀποπειράς τῆς κλοπῆς. Μὴ ἐκπλήττεσθε. ἤξεύρω τὰ πάντα. Ὁ Μάξιμος μὲ διηγῆθη ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ κομμένου χειριοῦ.

— Θὰ ἔκαμνε καλὰ ἂν σᾶς τὰ διηγείτο ἐνωρίτερον, ἀπεκρίθη ζωηρῶς ὁ ταμίας. Αὐτὸς μ' ἐδίασε νὰ σιωπήσω.

Ὁ Μάξιμος οὐδὲν εἶπεν, ἀλλ' ἔμεινε σύννοος. Ἐσκέπτετο ὅτι πολὺ ἔσπευσεν ὁ Βινιόρ νὰ δικαιολογηθῇ εἰς βάρος φίλου του.

— Τὰ γνωρίζω, ἐπανέλαθεν ὁ κύριος Δορζέρ καὶ δὲν σᾶς ἐπιπλήττω. Ἐν τούτοις, ἀφοῦ ἡ θέσις σας τὸ ἐπέβαλλε, δὲν ἔπρεπε νὰ παραβλέψετε τὰ καθήκοντά σας.

Ἀς τ' ἀφήσωμεν ὅμως αὐτὰ καὶ κάμετέ μου τὴν χάριν νὰ ἐξετάσετε τὰ τραπεζογραμματικά αὐτά, προσέθηκεν ὁ τραπεζίτης δεικνύων πρὸς αὐτὸν τὴν δέσμην τῶν χαρτονομισμάτων.

Ὁ Βινιόρ τὰ ἔλαβε καὶ τὰ ἐμέτρησεν.

— Εἶνε πενήντα, εἶπεν.

— Δὲν ζητῶ αὐτό. Πόθεν νομίζεις ὅτι προέρχονται;

— Ἐκ τοῦ ταμείου βέβαια. Ἐγὼ ὁ ἴδιος τὰ ἔδεσα, κατὰ τὸ ἰδικόν μας σύστημα.

Ἐπεται συνέχεια.

Αἰσώπου

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΜΟΡΕ

Η ΔΙΨΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Μυθολόγημα

Α'

Ὁ Ραϋμόνδος Λούλ κατῴκει ἐν τῇ ὁδῷ Προβέλ, ἡ δὲ Μαργαρίτα Γενεθάρ ἐν τῇ ὁδῷ Τοαλιέρ. Ἀμφότεροι ἦσαν Παρισιοί, συναντηθέντες ἡμέραν τινὰ καὶ ἀγαπήσαντες ἀλλήλους.

Ὁ Ραϋμόνδος ἦτο υἱὸς σοφοῦ ἐπιστήμονος, ὡς ἦτο καὶ αὐτὸς ἐπίσης, καίτοι μόνον εἰκοσαετὴς ὢν. Διὸ ἡ Μαργαρίτα ἦτο καθυπερήφανος διὰ τὰς γνώσεις ἐκείνου ὃν ἠγάπα. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ραϋμόνδος ἦτο ὑπερήφανος διὰ τὴν Μαργαρίταν, ἥτις ἐλλείπει τῆς Θεολογίας, ἥς οὐδὲ λέξιν ἐγνώριζεν, ἦτο ὠραιότατη.

Δυστυχῶς ὁ Ραϋμόνδος Λούλ δὲν ἦτο μόνον θεολόγος, ἀλλὰ καὶ ἀλχημιστής. Ἐσπούδασε τὴν ἀπόκρυφον φιλοσοφίαν. Ἐγνώριζε πάντα τὰ ἀπόκρυφα καὶ ὠνειροπόλει τὴν φιλοσοφικὴν λίθον καὶ τὸ φάρμακον τῆς ζωῆς, πράγματα ἅτινα ἐφάνιντο ἄφροντα εἰς τὸν ἱερέα Γενεθάρ, θεὸν καὶ κηδεμόνα τῆς ὠραίας Μαργαρίτας.

Ἡμέραν τινὰ λοιπὸν ἐξωργισμένος λίαν κατὰ τοῦ Ραϋμόνδου Λούλ, ὑποστηρίζοντος ἐν τινι νεοφανεῖ βιβλίῳ ὅτι ἡ φιλοσοφικὴ λίθος εὐρέθη, ἀπεφάσισε νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις του μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπεν εἰς τὴν ἀνεψιὴν του νὰ μὴ συλλογίζηται πλέον αὐτὸν καὶ ὅτι οὐδέποτε ἔμελλε νὰ τὸν ἐπανιδῇ.

— Μίαν φορὰν μόνον, εἶπεν αὕτη.

Ὁ θεὸς αὐτῆς κατ' ἀρχὰς ἐκώφευσεν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους συγκατετέθη καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐγένετο ἡ τελευταία συνέντευξις.

Ἡ νεῆνις ἦτο βεβαιοτάτη ὅτι ὁ μνηστὴρ αὐτῆς τὴν ἠγάπα καὶ ὅτι ἤθελε κατορθώσῃ ἐν ὀλίγοις νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐπιστήμην του, ἣν πολὺ ὀλίγον αὕτη ἐξετίμα.

— Παράτησον τὴν ἐπιστήμην σου ἡ εὐτυχία μας ἐξαρτᾶται ἐκ τούτου.

— Τί εἶναι ἡ εὐτυχία ἀνευ τῆς μαθήσεως; ἀπεκρίθη ὁ Ραϋμόνδος.

Ἐκείνη ἐταπείνωσε τὴν κεφαλὴν καὶ δὲν ἐννόησεν.

— Εἰς τί ὠφελεῖ ἡ μάθησις διὰ νὰ εὐτυχῇ τις; Καὶ ὅταν τάχα ζητήσῃς ἐπὶ πολὺ τί θὰ μάθῃς;

— Ὡ! ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, δὲν ὑποπτεύεσαι ὁποῖον τεράστιον ἔργον θὰ ἐπιχειρήσῃ;

— Εἰξέυρω ὅτι ὁ θεός μου τίποτε δὲν ζητεῖ, δὲν γνωρίζει τίποτε καὶ ὅμως εἶναι λαμπρά, ἀπεκρίθη ἡ ἀφελὴς νεῆνις. Τῷ ἀρκεῖ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη. Εἶναι ἐγκρατής, φρόνιμος, ἀγαθὸς καὶ μόνον εἰς τὸν Θεὸν ἐλπίζει διὰ νὰ ζήσῃ πολὺν χρόνον.

— Νὰ ζήσῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀνέκραξεν ὁ Ραϋμόνδος Λούλ, ν' ἀποθάνῃ τις μίαν ἡμέραν! τότε πρὸς τί νὰ ζῇ;